

Nr 486.

Av herr **Persson** i Landafors **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 106, med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av krigsfamiljebidragsförordningen den 30 juni 1942 (nr 521).

I proposition nr 106 till årets riksdag har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till ändring av krigsfamiljebidragsförordningen den 30 juni 1942, 1:a, 2:a och 20:e paragraferna. Gentemot de föreslagna ändringarna ha vi inget att erinra. Men då de föreslagna ändringarna icke beröra de värsta missförhållandena i förordningen, finna vi det påkallat, att rättelse av dessa åstadkommes samtidigt med att de av Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna företagas. Vid 1944 års riksdag framfördes i motion nr 404 förslag innebärande, att krigsfamiljebidragsförordningens 6 paragraf borde ändras så att en mor, som förestår en ogift sons hem vid dennes fullgörande av beredskapstjänst, skulle erhålla familjebidrag av samma storleksordning som det, vilket utgår till gift beredskapsmans hustru. Dåvarande andra lagutskottet ansåg detta vara motiverat men menade att det svårligen lät sig fastställas, om sonen före inkallelsen fullgjort sin underhållsskyldighet gentemot modern, och att det därför icke var tillrådligt att fastställa en sådan familjepening för ensamstående moder. Det förefaller oss egendomligt, att familjebidragsnämnderna icke skulle kunna konstatera, hur sonen fullgjort sin försörjningsskyldighet, om modern tillförsäkrades familjepening av t. ex. kr. 22: 75 per vecka i högsta dyrortsgrupp, men väl skulle kunna göra ett tillförlitligt fastställande av hur sonen fyllt sin försörjningsskyldighet när familjepeningen utgör kr. 13: 30 per vecka. Att även om sonen fullgjort sin underhållsskyldighet fastställa ett maximibelopp av kr. 13: 30 i veckan för moderns livsuppehälle under den tid hennes son fullgör sina förpliktelser mot landet utgör ett så uppenbart missförhållande, att det vore en riksdagen ovärdig handling att underlåta att rätta till detsamma.

Den tidigare hemortslön, som nu kommer att betecknas som långtidslön, utgår enligt 20:e paragrafen först efter respektive 90, 360 och 540 dagar. Långtidslön är således uppenbarligen avsedd att i viss mån eliminera den allt efter tjänstgöringstidens längd förutsatta ekonomiska försämringen tjänstgöringen medför för den beredskapsinkallade.

I konsekvens härmed synes det oss vara ett både rimligt och billigt krav, att långtidslönen icke kan bli föremål för överlåtelse eller tagas i mät för gäld.

I anledning av vad ovan anförts hemställas,

att texten i kolumn 1 i § 6 av kungl. förordningen 521/1942 (krigsfamiljebidragsförordningen) ändras till »För hustru och frånskild hustru samt för moder, vilken förestår värnpliktigs hem ävensom — därest värnpliktig icke sammanlever med hustru eller hustrun, med vilken han sammanlever, är arbetsoförmögen — för annan familjemedlem, som förestår hemmet åt värnpliktig med hemmavarande familjemedlem under 16 år, kronor»

att 36 § samma förordning får följande ändrad lydelse: »Rätt till familjebidrag och långtidslön enligt denna förordning kan icke överlåtas och må förty ej för gäld tagas i mät.»

Stockholm den 12 mars 1945.

O. F. Persson.

Set Persson.

S. Rönn-Christiansson.

Helmer Holmberg.